

[Miljøministeren]

det skal nærmere undersøges forud for en eventuel deponering.

Sikkerhedsvurderingen for et deponeringsanlæg består i gennemgang og undersøgelse af mekanismer og hændelser, der kunne tænkes at føre til frigørelse af radioaktive stoffer fra det forseglede deponeringsanlæg til menneskets miljø.

Ved gennemgang af den sikkerhedsanalyse, elværkerne har gennemført, er der taget udgangspunkt i miljøstyrelsens forslag til overordnede sikkerhedskrav til deponering af højaktivt affald, således at arbejdet er inddelt i en vurdering af sikkerheden under normale og forventede forhold, sikkerheden under påvirkning af voldsomme naturbegivenheder og sikkerheden i forbindelse med menneskers utilsigtede indgreb i deponeringsområdet.

Som arbejdsgrundlag for sikkerhedsvurderingen er valgt en tidshorisont af størrelsesordenen 10.000 år.

Miljøstyrelsen finder, ligesom elværkerne, at de forhold, der kan forringe deponerings-sikkerheden, har at gøre med tilstedeværelse eller indtrængning af vand til depotet.

Ved vurderingen af sikkerheden ved normale eller forventede forhold er undersøgt dels muligheden for, at salthorsten kan nedbrydes, således at grundvand uden for horsten kan trænge ind til affaldet, dels muligheden for, at vekselvirkningen mellem affaldet og salthorsten kan resultere i, at affaldet kommer i kontakt med vand indeholdt i saltet.

Hverken salthorstens naturlige opadgående bevægelse eller grundvandets opløsning af salthorsten kan resultere i vandindtrængen til depotet. Ingen af disse mekanismer er derfor fundet at være af betydning for sikkerheden.

Elværkerne er i deres sikkerhedsanalyse gået ud fra, at deponeringsområdet består af salt af samme kvalitet som fundet i boreprøverne fra Morshorsten. Miljøstyrelsen er enig med elværkerne i, at det fundne salt er rent, men de gennemførte feltundersøgelser giver ikke grundlag for at fastslå, i hvor stort et område denne saltkvalitet er til stede. Det er derfor vurderet, hvilken indflydelse urenheder i saltet kan have for deponeringssikkerheden.

Miljøstyrelsen finder, at der ved deponering i stensalt svarende til boreprøverne er så stor sikkerhed, at gennemtæring af beholderne næppe vil finde sted over endog lange

tidsrum som f.eks. 10.000 år, men hvis affaldet får kontakt med vådt salt, vil det kunne give anledning til så stor væsketilstrømning, at gennemtæring af affaldsbeholderne vil kunne finde sted. Det bør derfor enten dokumenteres, at der ikke findes vådt salt i nærheden af deponeringshullet, eller også må det ved sikkerhedsanalysen godtgøres, at tilstedeværelse af områder med vådt salt ikke giver anledning til sikkerhedsmæssige problemer.

Det skal bemærkes, at såfremt saltbarrieren er intakt, kan radioaktive stoffer ikke komme ud af salthorsten.

De eneste voldsomme naturbegivenheder, som vil kunne tænkes at influere på depotet, er springvise deformationer i underlaget under horsten. Beregninger af effekten af sådanne begivenheder foreligger imidlertid ikke. Sandsynligheden for deres indtræffen kendes ikke, men sandsynligheden for deformationer, der har sikkerhedsmæssig betydning, må anses for ringe.

Med hensyn til menneskers utilsigtede indgreb kan det – i betragtning af det meget lange tidsforløb på op til 10.000 år – naturligvis ikke udelukkes, at kendskabet til en eventuel deponering i Morshorsten kan gå tabt, og at indgreb i horsten således kan finde sted.

De to typer indgreb, som elværkerne har behandlet, boring og udskylning af hulrum, anser miljøstyrelsen som et tilstrækkeligt grundlag for vurdering af konsekvenserne af menneskers indgreb i salthorsten, men elværkerne forudsætninger for beregning af konsekvenser af menneskers indgreb findes ikke realistiske. Der er derfor foretaget beregninger med ændrede forudsætninger.

Disse beregninger giver ikke i sig selv grundlag for at ændre elværkerne samlede bedømmelse af risikoen ved menneskers indgreb, men en yderligere behandling af konsekvenser af menneskers indgreb er nødvendig.

Sammenfattende finder miljøstyrelsen, at resultaterne fra undersøgelserne viser, at der i Morshorsten findes salt, der er egnet til deponering, men de foretagne undersøgelser giver ikke grundlag for at fastslå, i hvor stort område denne saltkvalitet er til stede. Miljøstyrelsen kan derfor ikke tilslutte sig elværkerne konklusion om, at det ved undersøgelserne er dokumenteret, at højaktivt affald på betryggende måde kan deponeres i en dansk salthorst i de foreslåede anlæg.